

СЛУГИНЧЕ.

(Разказъ въ писма).

Първо писмо.

Отъ Янка до майка ѝ въ село.

ила ми майчице!

Тази сутринъ пристигнахме въ София, слава Богу, благополучно. Нощесъ господарката и дѣцата спаха въ вагона, но азъ никакъ не спяхъ. Все бѣше ме страхъ отъ нѣщо. А на станцията ми се случи бѣда...

Щомъ слѣзохме отъ трена, азъ съвсѣмъ се изплашихъ и замаяхъ. Тѣснота, бутаница, говоръ... Всѣки бърза, всѣки тича на нѣкждѣ... Азъ се боехъ да не изпусна господаркиното дѣте, загледала бѣхъ се въ него и нѣкакъ си изостанахъ назадъ отъ господарката. Ха тукъ, ха тамъ, съвсѣмъ се изгубихъ между навалицата..... Почнахъ да крещя, цѣла разтреперана. Почнахъ да плача и да тичамъ на разни страни. Заплака и дѣ-

